

“Από τη στιγμή που μετανοούμε ο διάβολος εκδιώκεται”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 7 Νοεμβρίου το απόγευμα στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μιχαήλ και Γαβριήλ στα Ασώματα Βεροίας τελέστηκε Πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαοδικείας κ. Θεοδωρήτου, ενώ έλαβε μέρος και κήρυξε το θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Την Παρασκευή 8 Νοεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στον Αρχάγγελο Ναούσης.

“Καί πολλοί ἄνθρωποι, δυστυχῶς, γίνονται ὄργανα τοῦ πονηροῦ, γίνονται ὄργανα αὐτοῦ ὁ ὁποῖος θέλει μέ κάθε τρόπο νά μᾶς ρίξει στήν ἁμαρτία, νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τόν Θεό καί ἀπό τή βοήθεια τῶν ἁγίων ἀγγέλων. Μποροῦμε

ὅμως, καί ἂν ἀκόμη πέσουμε στήν ἁμαρτία καί ἂν ἀκόμη σφάλλουμε, μπορούμε νά ἐπανέλθουμε στή χάρη τοῦ Θεοῦ. Πῶς; Μέ τή μετάνοια. **Ἀπό τή στιγμή πού μετανοοῦμε ὁ διάβολος ἐκδιώκεται. Εἶναι κάτι πού δέν μπορεῖ νά κάνει ὁ διάβολος, νά μετανοήσῃ. Διότι ἂν μετανοοῦσε, θά γινόταν πάλι ἄγγελος τοῦ φωτός.** Ἀλλά ἐπειδή ἔχει τόσο ἐγωισμό καί δέν μπορεῖ νά μετανοήσῃ, παραμένει στό σκότος, παραμένει μακράν τοῦ Θεοῦ. Καί ὅχι μόνο παραμένει αὐτός ἀλλά θέλει νά παρασύρει καί ἐμᾶς ἐκεῖ πού εἶναι αὐτός” τόνισε μεταξύ ἄλλων στο κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος.

Στην διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση η Ιερά Εικόνα της Παναγίας της Καλλίπετρας, που μεταφέρθηκε από την ομώνυμη Ιερά Μονή της Βεροίας, ενόψει της Πανηγύρεως.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ

«Πυρίνοις χείλεσιν ὕμνεϊ σε τὰ Χε-ρουβίμ, ... ἄσωμάτοις δέ στόμα-σιν ἀσιγήτως δοξολογεῖ σε τῶν Ἀρ-χαγγέλων ὁ χορός», ψάλλει ὁ ἱε-ρός ὕμνογράφος πρὸς τιμὴν τῶν ἁγίων ἀρχαγγέλων καὶ ἀρχιστρα-τή-γων Μιχαήλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων, καὶ συγ-χρό--νως περιγράφει ἓνα ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν ἁγίων ἀγγέλων, τὸ ὁποῖο εἶναι νὰ ὕμνοῦν καὶ νὰ δο-ξολογοῦν τὸν Θεό.

Ὁ Θεός δέν εἶναι βεβαίως σάν τούς ἐπιγείους βασιλεῖς καὶ ἄρχο-ντες, οἱ ὁποῖοι ἀρέσκονται καὶ ἐπι-διώκουν νὰ ἔχουν γύρω τους ἀν-θρώ-πους οἱ ὁποῖοι νὰ τούς ἐγκω-μιάζουν καὶ νὰ τούς ἐξυμνοῦν, διότι ὡς Θεός, ὡς ἄναρχος καὶ ἀτε-λεύτητος, ὡς Κύριος τῶν ἀπά-ντων καὶ παντοδύναμος δεσπότης, δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐπαίνους καὶ ἐγκώμια, γιατί δέν ἔχει καμία ἀνα-σφάλεια, ὅπως ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι, γιὰ τὸ ποιός εἶναι καὶ τί μπορεῖ νὰ κάνει, ἐφόσον γνωρίζει ὅτι μπορεῖ νὰ κάνει τὰ πάντα καὶ ὅλα ἐξαρ-τῶνται ἀπὸ αὐτόν. Ἀλλωστε ὅ,τι ὑπάρχει στὸν κόσμον εἶναι δημι-ούρ-γημα καὶ πλάσμα του καὶ κα-νέ-νας ἔπαινος δέν μπορεῖ νὰ προσ-θέσει κάτι στὴ δόξα του.

Γι' αὐτό καὶ ἂς μὴ νομίσαι κανεῖς ὅτι ὁ Θεός δημιούργησε τούς ἁγγέ-λους μέ σκοπὸ νὰ τὸν ὕμνοῦν καὶ νὰ τὸν δοξολογοῦν. Ὁ Θεός τούς ἔπλασε γιὰ νὰ τὸν διακονοῦν στό ἔργο του, γιὰ νὰ διακονοῦν στό ἔργο τῆς δικῆς μας σωτηρίας. Ἄν οἱ ἄγγελοι ὕμνοῦν καὶ δοξο-λο-γοῦν τὸν Θεό, αὐτό εἶναι ἡ ἔκφρα-ση τοῦ σεβασμοῦ καὶ τοῦ θαυμα-σμοῦ τους γιὰ τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν ὁ Θεός δημιούργησε τὰ ἄστρα, λέγει ἡ Ἀγία Γραφή στό βι-βλίο τοῦ Ἰώβ, ὅλοι οἱ ἄγγελοι ὕμνη-σαν τὸν Θεό μέ δυνατὴ φωνή. «Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἦνεσάν με φωνῇ μεγάλη πάντες ἄγγελοί μου».

Τὸ ἴδιο συμβαίνει συνεχῶς ἀπὸ τότε, διότι οἱ ἄγγελοι συνεχίζουν νὰ θαυμάζουν καὶ νὰ ἐντυπω-σιά-ζονται καθημερινά, θά λέγαμε ἀν-θρωπίνως, ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος σύμφωνα καὶ μέ τὴ δια-βεβαίωση τοῦ Χριστοῦ «ἕως ἄρτι ἐργάζεται», συνεχίζει δηλαδή νὰ ἐργάζεται στὸν κόσμον καὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἐφόσον τίποτε δέν γίνεται στὸν κό-σμον ἐρήμην τοῦ Θεοῦ.

Ὅμως παρότι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι βλέπουν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ χιλιά-δες καὶ ἑκατομμύρια χρόνια τώρα, δέν παύουν ποτέ νὰ τὸν ὕμνοῦν καὶ νὰ τὸν δοξολογοῦν μέ σεβα-σμό καὶ μέ φόβο, μέ συναίσθηση τοῦ μεγαλείου τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς διαφορὰ πού ὑπάρχει μεταξύ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς δικῆς τους ἀγγελικῆς.

Τί σημαίνει ὅμως αὐτό γιὰ ἐμᾶς; Σημαίνει ὅτι ἐμεῖς πού δέν εἴμεθα ἄγγελοι, πού δέν διαθέτουμε τὴν ἄτρεπτη καὶ καθαρὴ φύση τους, ἀλλὰ εἴμεθα ὄντα πεπερασμένα καὶ ὕλικά, πού ζοῦμε στὴ γῆ, πού φέρουμε σῶμα χοϊκό, πρέπει νὰ αἰσθανόμεθα ὅτι ἀποτελεῖ πολὺ με-γάλη τιμὴ γιὰ μᾶς τὸ γεγονός ὅτι ὁ Θεός

δέχεται καί από ἐμᾶς ὕμνους καί δοξολογίες. Δέχεται καί από ἐμᾶς ὅ,τι δέχεται καί από τούς ἁγίους ἀγγέλους του. Καί ὅχι μόνο τά δέχεται, ἀλλά καί εὐχα-ρι-στεῖται από αὐτά καί μᾶς ἀντιδω-ρίζει τή χάρη καί τήν εὐλογία του. Καί ἐπιπλέον δέχεται καί τήν προ-σευχή μας, δέχεται καί τά πιό ἀπλοῖ-κά λόγια πού τοῦ λέει ὁ κα-θένας μας καί ἀνταποκρίνεται καί σέ αὐτά μέ πολλή ἀγάπη.

Εἶναι μεγάλη τιμή καί μεγάλο προ-νόμιο γιά ὅλους μας, τό ὁποῖο γιά νά τό ἀξιοποιοῦμε ὅπως ἀρμό-ζει, θά πρέπει νά μιμηθοῦμε καί τόν τρόπο τῶν ἁγίων ἀγγέλων, τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὕμνοῦν καί δοξολογοῦν ἐκεῖνοι τόν Θεό.

Καί ὁ τρόπος τους χαρακτηρίζε-ται από δύο στοιχεῖα: τό πρῶτο εἶναι ὅτι ἡ δοξολογία τους εἶναι ἀκατάπαυστη καί τό δεύτερο ὅτι εἶναι ἀπόρροια τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς ἀγάπης τους πρός τόν Θεό καί τό μεγαλεῖο του.

Ἔτσι πρέπει νά εἶναι, κατά μεί-ζονα λόγο, καί ἡ δική μας ἐπικοι-νωνία μέ τόν Θεό, ἐφόσον ἀξιού-μεθα καί ἐμεῖς νά μετέχουμε μέ τίς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις στό ἀγγε-λι-κό ἔργο. «Ἀδιαλείπτως προσεύ-χε-σθε, ἐν παντί εὐχαριστεῖτε», μᾶς συστήνει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, προκειμένου νά μᾶς καθοδηγήσει στόν ἀγγε-λι-κό τρόπο δοξολογίας καί εὐχαρι-στί-ας τοῦ Θεοῦ.

Καί ἀκόμη, ἂν οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι, ὅπως μᾶς ἀποκάλυψε καί πάλι ὁ Χριστός, βλέπουν διά παντός τό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ, αἰ-σθάνονται συστολή καί τρόμο καί ἀπέραντο σεβασμό ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πόσο μᾶλλον ἐμεῖς θά πρέ-πει νά αἰσθανόμεθα ἀνάλογα, ὅταν ἀναφερόμεθα στόν Θεό, ὅταν τόν ὕμνοῦμε καί ὅταν προσευχό-με-θα. Μέ πόσο σεβασμό καί μέ πόση συναίσθηση τί κάνουμε καί σέ ποιόν ἀπευθυνόμεθα θά πρέπει νά ψάλλουμε, νά μετέχουμε στή θεία λατρεία, νά προσευχόμεθα κατ' ἰδίαν! Νά μήν τό κάνουμε ἀπρόσεκτα, ἀφηρημένα ἢ από συ-νή-θεια καί χωρίς νά κατανοοῦμε τί λέμε, διότι τότε ὅχι μόνο δέν ἔχει καμία ἀξία, ἀλλά καί ἁμαρ-τάνουμε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διότι δείχνουμε ἀσέβεια καί ἀδιαφορία πρός τό πρόσωπό του.

Γι' αὐτό ἅς προσπαθήσουμε νά μι-μηθοῦμε τό παράδειγμα τῶν ἁγί-ων ἀγγέλων καί ἀρχαγγέλων πού τιμοῦμε σήμερα, ὥστε νά ὕμνοῦμε καί ἐμεῖς κατά τό δυνατόν ἀξίως τόν Θεό καί νά τούς ἔχουμε συνο-δούς καί προστάτες καί μεσίτες στόν θρόνο τῆς Χάριτος, ἀλλά καί γιά νά λαμβάνουμε καί ἐμεῖς τήν εὐλογία καί τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ.

Ἀπόψε ἔχουμε τή χαρά, ὅπως βλέπετε, νά ἔχουμε χοροστατοῦντα τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαοδικείας κύριο Θεοδώρητο, ὁ ὁποῖος ἀνήκει στό κλίμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου. Γιά μένα εἶναι ἀδελφός ἀγαπητός από τά παιδικά μας χρόνια καί χαίρομαι πού αὐτές τίς ἡμέρες θά τόν ἔχουμε κοντά

μας, χαίρομαι πού ήρθαμε έδω στήν ένορία σας σέ αὐτήν τήν ὄντως μεγάλη έορτή τῶν Ἀρχαγγέλων νά σᾶς εὐλογήσει καί νά σᾶς εὐχηθεῖ οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι νά σᾶς συνοδεύουν, νά σᾶς προστατεύουν, φθάνει καί ἐμεῖς νά μήν τούς ἀπογοητεύουμε μέ τή ζωή μας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ ΣΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

«Ὅπου ἐπισκιάση ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις».

Μέ αὐτούς τούς λόγους ἐκφράζει ὁ ἱερός ὑμνογράφος τήν πίστη καί τή βεβαιότητά του γιά τή δύναμη τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ἀλλά καί ὅλων τῶν ἁγίων ἀγγέλων καί τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων, τῶν ὁποίων τή Σύναξη ἐορτάζει σήμε-ρα ἡ Ἐκκλησία μας. Ὅποιο σημεῖο, λέγει, καί ἂν ἐπισκιάσει ἡ χάρη σου, Ἀρχάγγελε, ἀπό ἐκεῖ ἐκδιώ-κεται ἡ δύναμη τοῦ διαβόλου.

Ἕνας πόλεμος καί ἕνας ἀγώνας εἶναι ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Ἕνας πό-λεμος καί ἕνας ἀγώνας πού ξε-κίνησε ἀπό τή στιγμή πού ὁ Ἑωσ-φόρος, ὁ ὁποῖος ἦταν ἄγγελος καί αὐτός, ἐξέπεσε ἀπό τόν οὐρανό, γιατί ἐπαναστάτησε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, νομίζοντας ὅτι μπορεῖ νά γί-νει ἐκεῖνος θεός στή θέση του.

Καί μαζί του ἐξέπεσαν καί ἄλλοι ἄγγελοι, ὅπως γνωρίζουμε, καί με--τατράπηκαν ἀπό ἀγγέλους φω-τός σέ ἀγγέλους τοῦ σκότους καί τῆς κακίας, καί χωρίσθηκαν ἀπό τόν Θεό καί ἀπό τούς ἄλλους ἀγ-γέ-λους, οἱ ὁποῖοι ἄκουσαν τή φω-νή τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ «στῶ-μεν καλῶς», καί δέν ἀκο-λού-θησαν τόν Ἑωσφόρο στήν ἀπώ-λεια.

Ἀφοῦ ὅμως ἀπέτυχε στήν προ-σπά--θειά του ὁ Ἑωσφόρος, καί ἐξέ-πεσε ἀπό τόν οὐρανό χωρίς νά κα-τορ-θώσει νά συμπαρασύρει μαζί του ὅλους τούς ἁγίους ἀγγέ-λους, ἄρχισε νά ἀγωνίζεται γιά νά παρα-σύ-ρει ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους καί νά μᾶς καταστήσει ὑποχείριά του, ὥστε γιά νά στερηθοῦμε καί ἐμεῖς ὅ,τι στερήθηκε ἐκεῖνος ἀπό τήν ὑπε--ρηφάνεια καί τή φιλοδοξία του.

Αὐτός εἶναι ὁ πνευματικός πόλε-μος τόν ὁποῖο ἔχει νά ἀντιμετωπί-σει κάθε ἄνθρωπος καί πολύ πε-ρισ--σότερο κάθε πιστός. Ἕνας πό-λε--μος πού δέν εἶναι σάν τούς ἀν-θρώ--πι-νους πολέμους, στούς ὁποί-ους βλέπεις τόν ἀντίπαλο καί τά ὅπλα του· δέν εἶναι «πρός σάρκα καί αἷ-μα», ὅπως λέγει ὁ πρωτοκο-ρυ-φαῖ-ος ἀπόστολος Παῦλος, ἀλλά εἶναι «πρός τόν κοσμοκράτορα τοῦ σκότους τοῦ αἰῶ-νος τούτου, πρὸς τά πνευ-μα--τικά τῆς πονηρίας».

Ὁ πόλεμος αὐτός εἶναι ἄνισος γιά ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους καί δέν θά μπορούσαμε νά τόν κερδίσουμε, καθὼς ὁ πονηρός μετέρχεται χι-λι-ά---δες τεχνάσματα καί

τρόπους προ-κειμένου να μάς εξαπατήσει, εάν δεν είχαμε τη χάρη του Θεού, εάν δεν είχαμε τη συμπαράσταση και τη χάρη των αγίων αγγέλων και αρ-χαγγέλων.

Νά γιατί ο ιερός ύμνο-γράφος ψάλ-λει: «Όπου ἐπι-σκι-ά--ση ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, ἐκεῖ-θεν τοῦ δια-βόλου διώκεται ἡ δύ-ναμις».

Οἱ ἄγγελοι, ὡς πνευματικά ὄντα γνωρίζουν καὶ βλέπουν τίς πα-γί-δες τοῦ πονηροῦ, γνωρίζουν καὶ βλέπουν τὰ τεχνάσματά του, καὶ μάς προστατεύουν, γιατί αὐτό εἶ-ναι τό ἔργο τους, αὐτή εἶναι ἡ ἀποστολή πού τούς ἔχει ἀναθέσει ὁ Θεός, ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἡ σωτηρία μας μπορεῖ νά ἐπι-τευχθεῖ, μόνο ὅταν ἀποφύγουμε τίς παγίδες τοῦ πονηροῦ, μόνο ὅταν δέν παρα-συρ-θοῦμε ἀπό ἐκεῖ-νον, μόνον ὅταν δέν μάς νικήσει στὸν πνευματικό μας ἀγώνα ὁρι-στι-κά.

Γι' αὐτό καὶ ὁ Θεός ἔδωσε στὸν κα-θένα μας ἓνα φύλακα ἄγγελο, γιὰ νά μάς προστατεύει, γιὰ νά μάς σκε--πάζει μέ τη χάρη του, γιὰ νά ἀπο-διώκει τὰ πονηρά πνεύ-μα-τα πού μάς ἐπιτίθενται, γιὰ νά μάς ἐνι-σχύει στὸν ἀγώνα μας καὶ γιὰ νά μάς καθοδηγεῖ στήν πορεία μας πρὸς τὸν Θεό καὶ τη σωτηρία μας.

Καὶ οἱ ἅγιοι ἄγγελοι εἶναι πάντο-τε στή διά-θεσή μας γιὰ νά μάς προ-στα-τεύουν ἀπό τίς ἐπιθέσεις τοῦ πο-νη-ροῦ καὶ νά μάς βοηθοῦν στὸν ἀγώνα ἐναντίον του, ὑπὸ μία ὁμως προϋπόθεση. Καὶ ἡ προϋ-πό-θεση εἶναι ἡ δική μας διάθεση καὶ ἡ δική μας συμπεριφορά.

Ἄν ἐμεῖς μέ τη θέλησή μας ἀδιαφοροῦμε γιὰ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀφή-νου-με τὸν ἑαυτό μας νά πέσει στήν ἁμαρτία, ἂν δέν προσπα-θοῦ-με νά ἀντισταθοῦμε στοὺς πει-ρα-σμούς ἢ, ἀκόμη χειρό-τε-ρα, παραδί-δου-με μέ τη θέλησή μας τὸν ἑαυτό μας στὸν πονηρό, εἴτε μέ τὴν ἀνυ-πακοή μας στὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, εἴτε μέ τίς ἐπι-λογές τῆς ζωῆς μας, εἴτε μέ τὰ πά-θη καὶ τίς ἀδυναμίες μας πού δέν θέλουμε νά ἐλέγ-ξουμε, τότε ἀπο-μακρύνονται οἱ ἄγγελοι ἀπό ἐμᾶς καὶ στερούμεθα τὴν προστα-σία καὶ τη σκέπη τους. Καὶ τότε εἴμεθα περισσότερο ἐκ-τε-θειμένοι στὶς μεθοδεῖες τοῦ πο-νη-ροῦ πού ἐπιδιώκει νά μάς βλάψει μέ κάθε τρόπο καὶ ψυχικά ἀλλὰ καὶ σω-μα-τικά πολλές φορές.

Γι' αὐτό ἄς ἐπικαλούμεθα τη χά-ρη καὶ τὴν προστασία τῶν αγίων αγγέλων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ φύλα-κός μας ἀγγέλου, καὶ ἄς προσπα-θοῦμε νά ζοῦμε μέ τέτοιο τρόπο, ὥστε νά μὴν τὸν στενοχωροῦμε καὶ νά μὴν ἀπομακρύνεται ἀπό κο-ντά μας, γιὰ νά μάς προφυ-λάσ-σει ἀπὸ τὸν πονηρό καὶ ἀπὸ κάθε κακό καὶ νά μάς ὁδηγεῖ καὶ μέ τη χάρη τοῦ Θεοῦ στή σωτηρία μας.

Βέβαια πολλές φορές ὁ πονηρός δέν παρουσιάζεται γιὰ νά τὸν δοῦμε καὶ νά ἀποφύγουμε αὐτά τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος διακελεύει μέ τὸν δικό του τρόπο στὸν καθένα μας, ἀλλὰ μπορεῖ νά ἔρθει μέ τη μορφή κάποιου ἀνθρώπου. Καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι,

δυστυχώς, γίνονται ὄργανα τοῦ πονηροῦ, γίνονται ὄργανα αὐτοῦ ὁ ὁποῖος θέλει μέ κάθε τρόπο νά μάς ρίξει στήν ἁμαρτία, νά μάς ἀπομακρύνει ἀπό τόν Θεό καί ἀπό τή βοήθεια τῶν ἁγίων ἀγγέλων. Μποροῦμε ὅμως, καί ἂν ἀκόμη πέσουμε στήν ἁμαρτία καί ἂν ἀκόμη σφάλλουμε, μποροῦμε νά ἐπανέλθουμε στή χάρη τοῦ Θεοῦ. Πῶς; Μέ τή μετάνοια. Ἀπό τή στιγμή πού μετανοοῦμε ὁ διάβολος ἐκδιώκεται. Εἶναι κάτι πού δέν μπορεῖ νά κάνει ὁ διάβολος, νά μετανοήσῃ. Διότι ἂν μετανοοῦσε, θά γινόταν πάλι ἄγγελος τοῦ φωτός. Ἀλλά ἐπειδή ἔχει τόσο ἐγωισμό καί δέν μπορεῖ νά μετανοήσῃ, παραμένει στό σκότος, παραμένει μακράν τοῦ Θεοῦ. Καί ὄχι μόνο παραμένει αὐτός ἀλλά θέλει νά παρασύρει καί ἐμᾶς ἐκεῖ πού εἶναι αὐτός.

Ἐάν θέλουμε πράγματι νά κάνουμε αὐτό πού δέν μπορεῖ νά κάνει ἐκεῖνος, εἶναι νά μετανοοῦμε κάθε φορά πού θά πέσουμε, κάθε φορά πού θά ἁμαρτήσουμε καί θά ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό τόν Θεό. Ὁ Θεός μάς ἔδωσε πολλές εὐκαιρίες. Μᾶς ἔδωσε τούς ἁγίους ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι μάς προφυλάσσουν, οἱ ὁποῖοι μάς προστατεύουν, ἀλλά μάς ἔδωσε καί τή δική του χάρη, πού ὅταν τήν ἐπικαλεσθοῦμε μέσα ἀπό τή μετάνοια, εἶναι βέβαιο ὅτι θά ἐπανέλθουμε κοντά στόν Θεό.

Ἄς ζητοῦμε, λοιπόν, καθημερινά καί ἀνά πᾶσα ὥρα καί στιγμή αὐτή τή χάρη τῶν ἁγίων ἀγγέλων καί ἀρχαγγέλων καί ἅς ζητοῦμε ἐν μετανοίᾳ καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.